ANUL XI. No. 1264

6 PAGINI 6 LEI

Vineri 3 Noembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Ce ne trebue sport?...

Sau vitrina cu trofee a d-lui Rădulescu...

Am semnalat zilele trecute, în aceste coloane, o modestă dar semnificativă izbândă a ideei de sport în România. Şi anume, introducerea educaţiei fizice în şcolile elementare şi superioare de comerţ ca urmare a insistenţelor depuse de d. general Virgil Bădulescu. Şi pe marginea acestei reforme, care relevă o fericită adaptare a ministerului de instrucţie la realităţile vieţii şcolare, am avut prilejul să prindem în flagrant delict pe încă unul din acei cari îşi arată colţii ori de câte ori mişcarea sportivă are prilej de bucurie.

Din nefericire însă, nu numai gazetarii politici pauperi în subiecte cotidiene etalează nevrednicia sportului în viaţa noastră cea de toate zilele. Mai sunt şi alţii, în toate domeniile şi din păcate croiţi parcă toţi din aceiaşi plămadă de venin şi ignoranţă. Astăzi am descoperit încă unul. Nu e nici gazetar politic, nici arhimandrit şi nici profesor universitar care-şi primeneşte ideile la două zile odată. Ci pur şi simplu un director de şcoală superioară de comerţ, adică un staroste peste elevii cărora ministrul Gusti le-a îngăduit şi le-a impus chiar — după cum am arătat — practica regulată a educaţiei fizice sub acoperişul şcolii.

Iată acum despre ce este vorba.

Imediat după dispoziţia ministerială cu pricina, s'a înfăţişat directorului şcolii superioare de comerţ din Bucureşti — pe nume Dem. Rădulescu — un tânăr sfios, care s'a recomandat: mă numesc Cutare şi sunt licenţiat în educaţie fizică, profesor suplinitor la liceul X din Capitală. Şi a urmat apoi un foarte interesant dialog, cam în felul următor:

Directorul: şi cu ce vă pot fi de folos?

Profesorul: deoarece ministerul a hotărât să se introducă educaţia fizică şi în şcolile comerciale, vă ofer serviciile mele, dacă nu cumva aţi reflectat în favoarea altcuiva.

Directorul: da, e adevărat, cunosc chestiunea, dar nu am reflectat încă... Şi probabil nu voi reflecta!...

Profesorul: ?!!...

Dir.: de ce te miri? La ce-mi trebue profesor de educaţie fizică, atâta vreme cât şcoala pe care am cinstea s'o conduc posedă mai multe cupe sportive decât toate şcolile din Bucureşti la un loc. Ia uite colea în vitrină... Ce zici, n'am dreptate? Le-au câştigat băeţii mei, singuri singurei, fără profesor şi fără alte alea.

Prof. (zâmbind): dar bine d-le director, nu cupele sunt rezultanta sportului şi educaţiei fizice. Ci practicarea lor regulată. Ori cupele şi celelalte trofee sunt opera exclusivă a câtorva din elevii dv., în timp ce imensa majoritate, unanimitatea chiar stau cu braţele încrucişate. Aşa că...

Dir. (derutat): da, nu zic... dar vedeţi, nu avem ore disponibile şi nici fonduri.

Prof.: vă ofer serviciile mele în mod absolut gratuit...

Dir. (energic): mulţumesc, nu reflectez!

Şi cu asta s'a încheiat prima încercare practică de a se introduce educaţia fizică în şcoala superioară de comerţ din Bucureşti, pe care d. Dem. Rădulescu cu onoare şi cu consideraţie o conduce.

Dar, problema nu s'a rezolvat cu hotărârea ministerului şi cu repezirea vitrinei doldora de cupe în nasul naivului şi dezinteresatului profesor de educaţie fizică. Intâi, pentrucă ea nu priveşte exclusiv şcoala d-lui Rădulescu şi apoi pentrucă nu toate şcolile similare au vitrine cu trofee şi directori cu vederi atât de largi (de vreme ce răzbesc şi'n public). Aşa că din acest punct de vedere nu există teamă că străduinţele O. N. E. F.-ului şi solicitudinea ministrului de instrucţie vor fi etajate simetric şi cu titlu de document în vitrinele tuturor şcolilor de comerţ. Pentrucă spiritul comercial care trebue să fie caracteristica indiscutabilă a diriguitorilor unor astfel de şcoli va interzice, fără doar şi poate, să se dea cu piciorul într'un chilipir ca acela oferit de sfiosul profesor de educaţie fizică...

Va rămâne aşa dar unic d. Rădulescu, alături de cupele sale şi de băieţii săi victorioşi (pe merit, incontestabil), Dar, probabil va avea ceva d espus şi onoratul miavea ceva de spus şi onoratul minister, care dela o vreme pare a fi în curent cu rosturile adevărate ale educaţiei fizice în şcoală.

Şi va trebui să reflecteze el dacă d. Rădulescu n'are timp pentru aşa ceva...

L. ROŞIANU

Bilanţul sfeştaniilor...

Recentele campionate regionale au încheiat un an de activitate al «grupărilor» şi al diverşilor «maeştrii» de box. (Aţi observat desigur că toate sălile cari reuşesc să-şi procure o sobă Godin şi un Mecena dispus să suporte curăţatul burlanelor, se numesc invariabil «grupări». Şi că toţi boxeurii la pensie, cari reuşesc să adune câtiva ciraci, hotărâţi să-şi marteleze fălcile şi să-şi condamne cartilagiul nasului, îşi arogă subit titlul de «maestru». Numai grupări şi maeştri).

Recentele campionate regionale au constituit deci examenul de sfârşit de an al acestor maeştri şi grupări.

Un dezolant examen cu patru repetenţi, al căror prestigiu a fost făcut knock-out de lipsa de valoare a elevilor pe cari i-a suit la Roxy ca să-i reprezinte. In ordine alfabetică, cei patru repetenţi pugilistici sunt: Box Carpentier, C. F. R., Herdan şi Macabi cari n'au reuşit să obţină un singur campion:

Nu este vorba aici, ca în didacticele comisiuni de sfârşit de an, să încercăm să strecurăm pe cei patru repetenţi spre o promovare prin «proces verbal». Sau cel puţin spre o corijenţă.

Procesele verbale, la box, le închee spectatorii şi F. R. B.-ul. Primii, fixând temperatura valorii unei săli. Iar F. R. B.-ul, oficializând rezultatele. Corijenţe nu există.

Incât, oricâtă bunăvoinţă am avea, nu vom putea transforma knock-outul celor patru repetenţi într'o serpentină înfrângere la puncte. Sau într'un match nul. Fiindcă, pentru prestigiul repetenţilor, modificarea aceasta tot nulă ar fi. Tot repetenţie ar rămâne.

Vom încerca deaceia — pentru a ne dovedi bunele intenţii — să găsim mai degrabă explicaţia insucceselor. Şi posibilitatea de a fi preîntâmpinate în viitor.

La Box Carpentier, situaţia este simplă. Oricât de vechiu şi de vital ar fi prestigiul patronului (al marelui Carpentier) oricât de lăudabile eforturile prietenului nostru (marele «Titi Barosanu), patron spiritual mai actual al grupării, sala lui Eftimie Mihăilescu este prea nouă pentru a avea succese atât de mari şi de urgente.

La Macabi, este probabil că Nour n'a găsit încă reţeta unei înseninări a posibilităţilor elevilor săi. Cam pirpirii şi cam rahitici încă.

Iar la Herdan, se pare că Marcu n'a reuşit încă să devină o drojdie suficientă pentru aluatul ciracilor săi, din ce în ce mai nedospiţi şi mai necopţi.

Respectând deviza sălii, Lancia a reuşit acum câtva timp să prezinte un vagon întreg de campioni acceleraţi şi compleţi. Prin verificarea aceasta, înseamnează că nu din vina lui ceferiştii au deraiat toţi anul acesta. Cei mai buni elevi s'au garat prin alte săli. Iar cei cari i-au rămas s'au tamponat fie de oameni mai buni, fie de sistemul cu care o parte din «arhanghelii tandreţelor ceferiste», foarte ispititori şi foarte tandri, le-a regulat constant direcţia spre alte gări decât spre aceia a antrenamentelor pregătitoare.

Fiindcă activitatea din ultimul an a CFR-eului s'a împărţit între box căruia i s'a rezervat mai puţin timp decât ar fi dorit Lancia şi ocupaţiuni de incuscrire prin botezuri şi cununii cu toţi acarii din întreaga ţară. Mai antrenante, mai numeroase şi mai vesele îndeletniciri decât şedinţele de antrenament aride şi istovitoare.

Era normal deci ca polcile dela aceste botezuri să întreţină mai puţin suflul boxeurilor, decât ar fi făcut-o antrena-

GEORGE FULGA

(Continuarea în pagina II-a)

Amănunte complecte asupra matchului Elveţia-România

Cum s'a desfăşurat partida. Aspecte, consideraţii şi interviewuri. Ce scrie presa elveţiană despre echipa noastră

DUPA RELATARILE ZIARULUI «LA SUISSE»

Traducem în rândurile ce urmează, darea de seamă a matchului de la Berna, după marele ziar elveţian «La Suisse». Obiectivitatea desăvârşită a acestui ziar, ca şi autoritatea de care se bucură în Apus ne-au determinat să facem această traducere «mot à mot», pentru ca cetitorii noştri să-şi poată face o idee absolut precisă asupra întâlnirii care ne-a consacrat definitiv în footballul apusean.

BERNA, 29. — Am trăit astăzi clipe emoţionante şi e mult de când o partidă internaţională nu ne-a mai pasionat atât de mult.

Românii s'au arătat foarte agresivi dela început şi a fost nevoe de o energică redresare a elveţienilor ca ostilităţile să se soldeze cu un draw.

Un vânt năprasnic a îngreunat tot timpul controlul balonului.

Inaintaşii români au invadat terenul elveţian, punând în mare dificultate apărarea noastră. A făcut un început formidabil şi a adus febră în rândurile elveţienilor.

După pauză, ajutaţi de vânt, elveţienii domină, dar se lovesc de o apărare splendidă.

Apărarea elveţiană se apropiase de centru. Bindea profită, execută un demaraj uluitor şi centrează. Sepi care urmărea, marchează un goal minunat. 2—0 pentru România, când toată lumea aştepta egalarea. Spectatorii erau consternaţi. Toate socotelile unui voiaj la Roma se prăbuşiseră...

Dar în tabăra elveţiană curajul nu scăzuse. Atacul deveni din ce în ce mai insistent şi Hochstrasser marchează.

Mai sunt 6 minute de joc şi arbitrul acordă un penalty. Cu toată energia Hufschmied transformă, trimiţând mingea în fundul plasei. In câteva minute o înfrângere se transformă într'o victorie. Vă închipuiţi explozia de bucurie din tribune...

Odată mai mult, elveţienii au ştiut să smulgă un rezultat nesperat.

Nu pentrucă ai noştri ar fi jucat slab. Din contra, au fost admirabili ca elan, dar pentrucă România este o echipă frumoasă, posedând individualităţi remarcabile, atât prin calităţile lor fizice cât şi prin technica lor profundă.

Jucătorii elveţieni trebuesc felicitaţi. Au făcut figură onorabilă în faţa unui adversar mare.

DOUA METODE?

Am început catastrofal. Toată echipa elveţiană a fost înghesuită în

ROCHAT

propriul ei teren şi n'a parvenit să treacă de linia de centru. Apărarea îşi pierduse capul. Mingea era tot timpul în picioarele românilor, cari o mişcau cu artă, eleganţă şi iuţeală. Din fericire, echipa noastră şi-a găsit legătura şi a putut rezista.

Nu s'ar putea spune că două metode precise au fost în joc. Jocul a fost oportunist şi extrem de variat.

Oaspeţii au făcut totuşi impresie de mai bună înţelegere şi o technică generală mai vastă. Stopurile, driblingurile şi trucurile de corp, românii le executau cu o deosebită fineţe. Românii au trimes la Berna, o echipă care la ea acasă trebue să fie extrem de redutabilă şi va învinge cu siguranţă Jugoslavia la 10 Mai.

Jocul român, viol, chiar rapid, a fost bazat pe puterea de remorcare a aripilor, cari au intervenit direct şi indirect în realizarea goalurilor.

CUM AU JUCAT

Au operat 23 jucători căci în echipa română au funcţionat 2 portari.

Ambii portari români au fost excelenţi.

Vogl şi Albu au fost doi fundaşi de clasă mare cari se înţeleg de minune. Albu a impresionat îndeosebi.

Linia intermediară română ne-a plăcut enorm. Moraveţ şi Lakatos pe aripi, Cotormani la centru sunt jucători admirabili. Acesta din urmă a făcut o partidă remarcabilă. Un jucător puternic, o stâncă peste care nu poţi trece fără riscuri., a dirijat jocul ca un maestru...

La înaintare ambele extreme au jucat un rol foarte util.

In prima repriză nu s'au evidenţiat prea mult, în a doua au fost însă senzaţionale «aiurindu»-şi adversarii..

La centru, Sepi a fost excelent, a împărţit mingea cu pricepere şi a shotat splendid. Dobay n'a fost utilizat prea mult, deşi dela început se impusee autoritar. Interii au lucrat foarte bine în câmp. Bodola şi Baratki au fost lipsiţi de eficacitate.

Sechehoye, portarul elveţian, s'a comportat foarte bine. I s'au marcat două goaluri imparabile. Apoi să nu uităm că n'a fost un match prea uşor pentru el.

Fundaşii Minelli şi Weiller n'au făcut impresia de siguranţă de altă dată.

In repriza doua au fost mai buni.

Intre halfi cel mai bun a fost Hufschmied.

Mai slabi au fost halfii de aripă: Gilardoni şi Bielser.

La înaintare von Koenel n'a arătat lucruri deosebite decât în repriza doua. Sandoz s'a înteles de minune cu partenerii săi.

Hochstrasser a condus atacul foarte abil, dar n'a shotat la timp. Abeglen a jucat neobosit în ultimele 60 de minute. Cel mai bun înaintaş şi cel mai bun echipier a fost Rochat. E singurul care isbutise să se impună dela început până la sfârşit adversarului său direct.

(Continuarea în pagina 4-a)

România şi Jugoslavia în Cupa Europei Centrale

Două rezultate cari impun

Nu se poate vorbi de intrarea României şi Jugoslaviei în Cupa Europei Centrale ca de un fapt cert. Pentru moment chestiunea e în suspensie şi nu va primi o soluţie definitivă decât în Februarie, când se va întruni din nou comitetul Cupei Europei Centrale.

In recenta conferinţă dela Budapesta, s'au manifestat două curente preconizând:

1) Chestiunea să fie amânată pentru 1935

2) România şi Jugoslavia să intre în 1934 după ce campionii lor vor susţine jocuri de calificare cu echipele cari vor deţine locul 4 în Ungaria şi Cehoslovacia. Ambele aceste ţări urmând să consimtă la realizarea planului de mai sus.

Precis nu se poate afirma cum se vor desfăşura evenimentele. Procesul verbal al conferinţei n'a fost încă publicat.

In orice caz, pentru eventualitatea când stadiul pertractărilor ar fi cel prezentat la punctul 2, putem afirma că

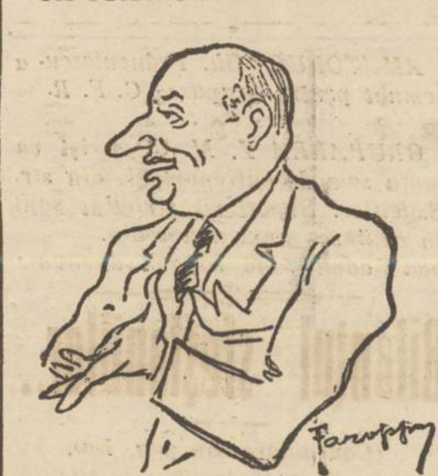
CEHOSLOVACIA ŞI UNGARIA NU SE VOR OPUNE

In acest sens deţinem ştiri preţioase din cea mai autorizată sursă.

Despre unguri, ştiam de mult că nu se vor opune. D. ing. Fischer a declarat lucrul acesta semnatarului acestor rânduri.

Primim vestea că federaţia cehoslovacă nu va face nici ea opoziţie. Cu prilejul jubileului clubului Sparta, d. dr. Andreevici a însoţit echipa Beogradski care a jucat la Praga.

In contactul cu oficialita-

HUGO MEISL

tea, pontiful jugoslav a înţeles că federaţia cehoslovacă va da la timp şi în mod necondiţionat consimţământul pentru intrarea României şi Jugoslaviei în Cupa Europei Centrale.

Indată ce se va produce acest consimţământ, comitetul competiţiei va redacta un protocol privind

NOUA FORMULA A CUPEI EUROPEI CENTRALE

Conform acestei formule:

Italia va fi prezentată de 4 echipe, Austria tot de 4, Cehoslovacia şi Ungaria vor avea în luptă câte trei

Pentru complectarea numărului de 16, se va recurge la învingătorii matchurilor de calificare dintre: al patrulea clasat în Cehoslovacia, al patrulea din Ungaria şi primii din România şi Jugoslavia.

DOUA REZULTATE

In legătură cu discuţiile cari au avut loc la Budapesta, e cazul să ne oprim la două rezultate. Delegatul Italiei, d. Mauro s'a opus intrării României şi Jugoslaviei, invocând necesitatea să «facem stagiu»(?!) atât noi cât şi vecinii noştri.

Ar fi cazul să pomenim d-lui Mauro, două, trei rezultate caracteristice.

Ripensia a jucat la Budapesta cu o combinată Hungaria—Uipest, a cărei linie de atac va fi introdusă în echipa naţională ungară.

Campioana României a făcut un 3—3, după ce surclasase adversarul.

Duminecа trecută Beogradski a jucat la Praga şi a făcut match nul tot 3—3 cu Slavia, campioana Cehoslovaciei.

Nu scutesc oare aceste rezultate de stagiul de care vorbea d. Mauro?

b.

Spakow va boxa cu Len Harvey la Londra

Campionul nostru a primit o interesantă ofertă din partea lui Dickson

După cum am anunţat la vreme, campionul nostru la toate catgoriile Moţi Spakow, intenţiona să plece la Paris pentru a încerca să realizeze matchul cu Andersson pentru titlul european la categoria semi-grea. Ori, între timp s'a anunţat din Paris că Andersson nemaiputând face greutatea, va abandona titlul şi va trece în rândurile greilor. Aşa că perspectivele pentru Spakow s'au volatilizat înainte chiar de a se fi putut începe tratative pentru punerea în valoare a titlului său de challenger.

O TELEGRAMA DELA PARIS

Spakow se pregătea totuşi de drum, dat fiind faptul că rămânând iarna în România posibilitatea unei activităţi fructuoase era complectamente exclusă. La Paris însă, unde este destul de bine cunoscut, ar fi putut ori când să urce scările ringului, deşi nici capitala Franţei nu activează prea intens pe tărâmul pugilismului.

Eri a primit însă o telegramă din partea lui Jeff Dickson, care a avut darul să grăbească şi mai mult plecarea lui Spakow.

Intr'adevăr, cunoscutul promotor francez îi oferă un match la Londra contra campionului britanic Len Harvey pentru 9 Noembrie, în cadrul unei mari reuniuni pe care o organizează Dickson la Albert Hall. In telegramă se mai menţionează că în eventualitatea unei nepotriviri de greutate, Spakow va avea de adversar pe englezul Eddye Phillips.

Campionul nostru a trimis adeziunea telegrafică şi s'a îmbarcat pentru Paris.

UN MATCH FOARTE GREU

Dacă Spakow va putea face o greutate convenabilă pentru Harvey, partida dela Londra devine pentru campionul nostru cea mai grea piatră de încercare a întregei sale cariere. Ştiut fiind că Harvey deţine azi o formă excepţională şi că se bucură de un mare prestigiu în lumea ringului internaţional. Nu de mult a învins prin k. o. pe Candel palmaresul său indicând o serie de victorii asupra celor mai de seamă boxeuri europeni. Astfel că sarcina lui Spakow este extrem de dificilă, dacă ţinem seama şi de faptul că este obligat să reapară pe ring fără să fi avut putinţa unor preparative corespunzătoare. De altfel timpul până la 9 Noembrie este atât de scurt, încât nu-i va permite decât un sumar antrenament la Paris.

Sokoloff şi Tzakoff accidentaţi la Sofia

Amândoi au fost internaţi la spital

Velodromul din Sofia a fost Duminecă, teatrul unui accident motociclist care ese din comun. Victimele acestui accident au căzut, în afară de câtiva spectatori, şi cunoscuţii alergători bulgari Sokoloff şi Tzakoff.

Ambii au fost în mai multe rânduri oaspeţii noştri. In special Dimitrie Sokoloff, campionul Bulgariei, a reuşit în decursul probelor disputate la noi, atât pe şosea cât şi pe pistă, să stârnească admiraţia prin temeritatea şi tenacitatea lui. Curajos până la exagerare, Sokoloff a procurat multe momente de emoţie admiratorilor săi.

Tzakoff, mai de curând venit la motociclism nu ajunsese la nivelul compatriotului său dar făgăduia să atingă valoarea alergătorilor de bună clasă internaţională.

CUM S'A INTAMPLAT ACCIDENTUL

Duminecă dimineaţa se desfăşura pe velodromul din Sofia, o reuniune naţională de închidere a sezonului. Probele zilei strânseseră la steag numeroşi participanţi, iar incintele velodromului erau o mare de capete.

In cursa principacă a zilei figurau la start, cei mai buni alergători bulgari, în frunte cu Sokoloff şi Tzakoff.

Plecarea s'a dat în condiţiuni bune. Campionul Bulgariei a ţâşnit în frunte.

Theodor Tzakoff este prompt în a-l urma şi profitând de greşeala comisă de adversarul său, în primul viraj, el se apropie până la o lungime.

Faptul nu a fost pe placul lui Sokoloff care, demarând puternic pe linia dreaptă se angajează prea tare în viraj şi, după un scurt voblaj se prăvăleşte la pământ. Tzakoff venind foarte aproape şi nemai putându-şi evita adversarul a intrat în plin în el.

Ciocnirea a fost extrem de puternică şi datorită faptului că Tzakoff a încercat să redreseze maşina, a fost proectat, din viraj, în tribunele publicului. Căzând peste spectatori, Tzakoff şi motocicleta lui au rănit grav şapte persoane, dintre cari, un copil a încetat imediat din viaţă.

Pe urma accidentului, cei doi alergători s'au ales cu răni grave, ceiace a necesitat internarea lor în spital.

Raidul spre Capetown

Cei trei aviatori români, căp. Mihail Pantazi, sub-locotenenţii Petre Ivanovici, Max Manolescu şi însoţitorii lor, comandor Cernescu, căp. Davidescu şi mecanicul Ploeşteanu, cari întreprind pe trei avionete Messerschmidt, de provenienţă românească, un raid la Capetown, au aterizat de două zile la Kartum.

Această localitate se găseşte cam la jumătatea drumului între Bucureşti şi Capetown. Dat fiindcă sburătorii noştri se apropie de Ecuator şi au intrat deci în regiunile de temperatură ridicată, ei trebue să reînoiască pregătirile şi să revizuiască motoarele avionetelor. In consecinţă ei au rămas la Kartum, mai multe zile spre a se pune la punct cu toate amănuntele cari să asigure continuarea raidului în bune condiţiuni.

De aci în colo, raidul se îngreuiază simţitor şi în regiunea ecuatorială sburătorii vor fi obligaţi să piloteze în mod impecabil spre a se pune la adăpost de eventuale surprize. Este sigur că ei vor trebui să facă multe încercări spre a da peste înălţimea convenabilă la care motoarele să poată da maximum de randament şi ţăria soarelui să nu influenţeze asupra oamenilor.

Dela Kartum, aviatorii români vor sbura spre Kalaval, punct pe care probabil nu-l vor atinge decât după ce vor face o escală de reaprovizionare la una din instalaţiile volante aranjate pe tot parcursul, de o mare întreprindere americană de ulei.